

advokatomkostninger, ganske ofte i hvert fald. I de tilfælde har domstolene end ikke nået at komme ind i billedet endnu. Borgeren står selv med udgiften, som kan være meget høj, og som kan være meget belastende, hvis man i forvejen kun er på førtidspension.

Det er det ene tal, vi ikke får oplyst her i dag. Jeg har spurgt ministeren skriftligt. Jeg har ikke fået svaret endnu, men det kan være, det kommer. Det glæder jeg mig til.

Det andet skyggetal, som vi jo ikke ser, er de ganske mange borgere, der sidder og er helt sikre på, at de har ret, men som ikke har råd til at få deres ret. De undlader simpelt hen at gå i gang med at anlægge en sag mod det offentlige, men læner sig tilbage og accepterer: Jeg fik ikke min ret i den her omgang. Det tal kender vi ikke. Det tal vil vi formentlig aldrig nogen sinde komme til at se. Men jeg er overbevist om, at det er en anselig størrelse, vi taler om.

Aase D. Madsen (DF):

Jeg har kontakt til foreningen for førtidspensionister i Viborgområdet, og der har jeg kontakt til en udmærket dame, som er meget, meget dygtig; og hun er bisidder i de her sager, og hun siger, at tendensen går mod, at der bliver ført flere og flere retssager på dette område. Det er da en forkert udvikling, at ressourcenesvage mennesker skal til at føre retssager mod deres egen kommune for at få deres ret.

Og så spurgte jeg før med hensyn til speciallægeerklæringerne, om en del af forklaringen ikke ligger i, at man gang på gang tilsidesætter speciallægeerklæringerne og retter sig efter de kommunalt ansatte lægekonsulenters mening i sagen.

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jamen må jeg først sige til fru Aase D. Madsen: Det er mig fuldstændig uforståeligt. Nu har vi siden nytår diskuteret ny førtidspensionsreform i Folketinget, i Socialudvalget, og fru Aase D. Madsen endte med at stemme for en reform, som forbedrer disse forhold, vi netop taler om her. Derfor hænger tingene overhovedet ikke sammen.

Lægekonsulenter har ikke noget med spørgsmålet som sådan at gøre her, men jeg vil da gerne sige, at det jo netop var en af de ting, som lå som et afgørende princip i den ny førtidspensionsreform, at man ikke skulle fokusere så meget på lægernes indvirkning, men at man skulle kigge på det hele menneske, på ressourcerne.

Til hr. Tom Behnke vil jeg sige: Jeg kender ikke det tal, som efterlyses. Jeg ved ikke, om hr. Tom Behnke kan få tallet i det skriftlige svar. Det må vi se på. Men det er vel ikke noget, der som sådan bliver ført register over.

Min grundholdning er, at hvis det er korrekt, at der findes ret mange eksempler, som hr. Tom Behnke gav udtryk for, på, at bare det, at man udtager stævning, betyder, at man så får sin pension, så er der i hvert fald noget i den sagsbehandling, som har været fuldstændig skævt. Derfor var det jo godt, at vore to partier indgik forlig om en ny førtidspensionsreform.

Endelig vil jeg tilføje, som jeg også påpegede i mit første svar, at det er sådan, at Retsplejerådet er i gang med at overveje en reform af den civile retspleje, og når de overvejelser er færdige, vil regeringen tage stilling.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2456

6) Til socialministeren af:

Tom Behnke (KF):

»Hvordan vil ministeren sikre, at de nye regler efter førtidspensionsreformen vil blive effektueret i hele landet, og at alle offentlige instanser hurtigt og effektivt retter praksis ind efter evt. domstolsafgørelser i fremtiden?«

Tom Behnke (KF):

Det er jo korrekt, som ministeren svarede under det foregående spørgsmål, at vi nu heldigvis er nået frem til at få lavet en reform på førtidspensionsområdet. Men der er ingen tvivl om, at selv om vi nu har lavet en reform og fået lavet et system, som forhåbentlig kommer til at virke i praksis, som vi politisk har ønsket det skal, nemlig mere præcist, mere enkelt og mere overskueligt, at der vil kunne opstå sager, hvor borgeren føler, at det er en forkert afgørelse, der er truffet, og hvor borgeren, efter at alle ankemuligheder i det offentlige er prøvet, vil være henviset til at anlægge sag ved domstolene.

Derfor er spørgsmålet jo, som det står i spørgsmålet her: Hvordan vil ministeren sikre, at kommunerne gennemfører den praksis, vi har ønsket politisk, og hvordan vil ministeren sikre, at hvis der kommer nogen domsafgørelser på området, at kommunerne så af sig selv retter ind efter de afgørelser, domstolene kommer med?